Ч. 27. Пятниця 19 (6) лютого 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Конституцийна анкета для Босни і Герцеґовини. — Противавстрийскі демонстрациї. — З угорского сойму. — Справи балканьскі.

На послїднім засїданю конституцийної анкети в Сараєві обговорювано справу виборчих курий і виборчого права. Представителї робітників домагали ся окремої куриї виборчої з двома мандатами, вказуючи на то, що в Боснї і Герцеґовинї єсть звиж 50.000 робітників. Хорвати, Серби і Магометани підперли внесене. Провідник самостійних Сербів Димитриєвич заявив ся за одною виборчою куриєю без ріжницї віроісповідань на підставі рівного, безпосередного і тайного права голосованя. Магометани з своєї сторони жадали 6 курий з 82 мандатами. Мандич жадав признаня права голосованя всім без виїмку горожанам Босни і Герцеґовини, урядникам державним і зелїзничим, духовним і оо. Францисканам. Комісар державний бар. Бенко заявив, що правительство наміряє признати духовеньству право голосованя, однако вказував на рішене апостольскої столицї, заборонююче сьвященикам чину оо. Францисканів приниманя мандатів. Сербский сьвященик Бабій домагав ся виборчого права для духовеньства і заявив ся за покликанем до сойму двох оо. Францисканів як вірилїстів.

Після донесеня з Ґаіфи в Палестинї двигарі тамошні вкинули привезені там австрийскі товари до моря. Демонстранти пійшли до австро-угорскої консулярної аґентиї серед окликів против Австриї і обкинули аґентию камінем. Внаслїдок протесту австро-угорскої амбасади обіцяв великий везир післати до Ґаіфи ґубернатора Акки. Амбасада доручила крім того Портї ноту з жаданем, аби ґубернатор лично відвідав аґентию консулярну і оправдав напад, аби Порта покарала виновників і аби заплачено відшкодоване за знищені товари.

На засїданю угорского сойму пос. Баттяні в острих словах виступив против румуньского посла Маню, котрого бесїду против мадярского язика яко язика державного назвав зрадою вітчини. Маню стремить до утвореня федерацийної держави, що було би — на гадку Баттяніого — згубою монархії.

Всї болгарскі міністри з виїмком міністра війни від'їхали вчера вечером з Софії до Тирнови. За причину виїзду подають то, що міністри хочуть відбути нараду в спокою. З тим виїздом лучать також поголоски о якихсь близьких політичних несподїванках, а між иншими о коронациї короля по єго повороті.

Австро-угорский посол в Білгородї гр. Форґач — як доносять з Білгорода — наміряє вскорі в приватних справах виїхати на 8 днів на відпустку. З того один або два дни проведе у Відни.

Причиною димісиї турецкого вел. везира Кіяміля башї має бути те, що він в порозуміню з султаном, а з поминенем парляменту, усунув міністра війни і маринарки. Після поголосок належали они до заговору, якого цїлию було усунене султана та єго леґального наслїдника Решида, а видвигнене молодого султаньского сина Юссуфа Іззедина, любимця Молодотурків. Поступок Кіяміля-башї викликав сильну опозицию против него. Парлямент зібрав ся на засїдане, инші міністри заявили, що подають ся до димісиї, а комендант фльоти подав до відомости, що як вел. везир не уступить, то він почне острілювати будинок Порти і султаньску палату. Ся заява рішила долю Кіяміля-башї. Парлямент і Молодотурки від неслипобіду над султаном. Але не мають з чого тїшити ся. Против тероризму Молодотурків повстала вже рівнож сильна опозиция і новий вел. везир, дотеперішний міністер внутрішних справ. Гільмі-баша, коли має виповняти відповідно свої

---

2)

Нічні їздцї з Руссельвіль.

З німецкого — Ґеруа Гермсторфа.

(Дальше).

Зручно і легко як ґімнастик, зіскочив Черльс Гавстон зі свого високого сидженя і коли підходив скорим кроком до плянтатора, знимаючи чемно капелюх, то справдї ніхто не міг би був відказати єму того, що таки дуже хорошо виглядав. Високий і майже худий, як всї чисто-кровні Кентукійцї, проявляв в поставі і рухах ту силу, яку можна набути лише безнастанним гартованем тїла у всїляких спортових вправах. Але сьміливі і енерґічні черти єго гладко обголеного, сильно осмаленого лиця, відповідали би знаменито романтичній уяві, яку могли би собі виробити читачі о лицарскім індияньскім ватажку з часів блаженної памяти „Послїдних Моґіканів". То молодече мужеске лице могло без сумніву виглядати часами дуже строго і повелїваючо, але мало в собі щось незвичайно притягаючого, коли так як в сій хвили розяснило ся милим і щирим усьміхом.

Він подав руку мр. Десмондови як доброму приятелеви і оправдав свою влїзливість тим, що маючи відвідати сусїдну плянтацию в господарскій цїли, вибрав дорогу на Нову Фелїсияну. Але коли говорив, обертали ся єго очи дуже часто до веранди і до молодої дами в ясній подорожній сукни, котра яко добре вихована і знаюча собі цїну Американка, здавало ся не звертала найменшої уваги на щастє.

Мр. Ровлянд Десмонд мусїв ті зрадливі, майже тужні погляди замітити і коли вже відповів на устиснене руки молодого чоловіка з дуже уміреною теплотою, то ще о много менше сердечного і заохочуючого було в звуцї єго бесїди, коли промовив з холодною чемностию:

— В Новій Фелїсиянї від давна ще кождому радї, пане Гавстон, хто яко гість являє ся. Коли зробите менї приємність приймити мале покріплене —

Він зробив запрошуючий рух в напрямі веранди і молодий гість не дав ся довго силувати. Скоро опинив ся на веранді і навіть вихований на паркетах дворів панич не міг би був зложити свого поклону якій княжній з більше лицарскою статочностию, як він поклонив ся паннї Гетті.

— Дуже мене тїшить, що можу вас знов побачити, міс Десмонд—сказав.—З незвичайним вдоволенем бачу, що бостоньский воздух так знаменито вам послужив.

Гетті похнилила трохи головку і на єго превелику радість по короткім ваганю зробила єму честь, що подала свою руку. О тім, що єго радість була зовсїм щира, не могла сумнівати ся по єго виглядї і голосї; але чи єї краска лиця, на яку він натякнув, походила виключно лиш від бостоньского воздуха, не видавало ся їй так цїлком певним, судячи по горячу, яке чула на своїх лицях і тому ува жала відповідним не задержувати ся при тій справі.

— Може усядете, мр. Гавстон—сказала.— Чи позволите бифштик чи може шинку з яйцями?

Але він подякував. Склянку лїмонади приняв би. Коли Гетті приладжувала єму з вродженою Американкам принадою жаданий напиток, оповідав він з отвертостию, що кидала дуже добре сьвітло на єго правдомовність, що він властиво не дуже здивував ся, заставши тут міс Десмонд, бо може перед півтора години мав щастє бачити єї, як переїздила поприм него улицею в Руссельвіль. Підозріваючий чоловік міг би був легко виснувати з того, що та стріча була не без деякого впливу на єго „случайний" переїзд через Нову Фелїсияну в господарских орудках.

Коли той здогад вплинув дуже значно на добрий настрій міс Гетті, то зате чоло мр. Десмонда ще більше зморщило ся і він нараз вмішав ся до розмови, питаючи своїм острим голосом, чи Гавстон читав вже найновійшу бесїду члена парляменту Заґерзона про справу тверезости. В той спосіб розмова звернула ся з особистих на політичні справи і вивязала ся мала дискусия, в котрій Гавстон держав себе безнастанно чемно і здержано, між тим як господар свої противні від гостя погляди висказував дуже недвозначно і кріпкими словами.

З Геттіного лиця уступала чим раз більше веселість а появляло ся болїсне зачудоване, і коли по чверти години плянтатор полишив обоє з видимою відразою, бо покликав єго задля якогось важного дїла дозорець робітників, обернула ся молода дівчина з американьскою свободою до гостя з скорим запитанем.

обовязки, то буде мусів розпочати боротьбу з державою в державі, з верховодами Молодотурків. Туреччина станула знов над берегом пропасти, в передодни горожаньскої боротьби, а султан став монархом без ніякої власти.

Новинки.

Львів, дня 18-го лютого 1909

— **Іменованя.** П. Управитель міністерства рільництва іменував в етаті урядників правничо-адміністрацийних Дирекциї лісів і домен держав них, ад'юнкта адміністрацийного Домініка Л. Зброжка, провізоричним секретарем адміністрацийним а концепіста адміністрацийного Александра Таньчука провізоричним ад'юнктом адміністрацийним при гал. Дирекциї лісів і домен державних у Львові.

— **Заміна парохій.** Ц. к. Намістництво на основі §. 20 закона з 7 мая 1874 і розпорядженя міністерства віроісповідань і просьвіти з дня 18 марта 1908 призволило на вилучене присілка Казумин зі звязи гр.-кат. парохії в Бутинах, а прилучене до гр. кат. парохії в Любели.

— **Репертуар руского театру в Перемишли.** Саля „Народного Дому". Початок о 7½, вечером. Білети продає раньше Народна Торговля, а від 5 год. вечером каса театру.

В суботу дня 20 с. м. „Галька", опера в 4 діях Ст. Монюшка.

В неділю дня 21 с. м. „Арсен Яворенко", комедия в 4 діях Б. Грінченка.

— **Поминальне богослужене.** В Стрию відбуло ся дня дня 16 с. м. заходом всіх тамошних руских товариств поминальне богослужене за упокій бл. п. Івана Вахнянина, котрий яко щирий діяч у всіх товариствах, яко друг і приятель молодіжи та яко чоловік золотого серця лишив по собі загальний жаль.

— **Самоубийство.** Вчера рано межи 9 а 10 год. кинув ся в самоубийчім намірі під поїзд зелізничий недалеко мосту на Клепарові студент політехніки Леопольд Мацей. Колеса поїзду обтяли нещасливому обі ноги і зранили тяжко в голову. Поготівля ратункова відставила самоубийника ще живого але в непритомнім і безнадійнім стані до шпиталю. Причина самоубийства незвістна.

— **Не зле заробив.** Львівский купець Ізаак Мор знайшов ще 19 грудня 1906 р. мішочок, в котрім було 500 К в банкнотах і зложив на поліциї. Позаяк до сеї пори ніхто по гроші не зголосив ся, а реченець, назначений законом, давно вже минув, відослала поліция ті гроші до депозиту суду повітового секция І у Львові, а звідтам видадуть їх тепер знахідникови, котрий став ся їх законним властителем.

— **Злодій, котрому вільно красти.** Один з гостий, увійшовши до торговлї делікатесів п. Котербіцкого при ул. Академічній спитав, кому продав того хорошого индика, котрого його помічник здоймає якраз вилками з гака над склепом на дворі. Котербіцкий вибіг зараз зі склепу, але вже не побачив анї индика анї того „помічника", що его здоймив. Прохожі показали єму, куди пішов „помічник" а він тоді побіг за ним і вдогонив его коло каварні Шнайдера. Показало ся, що то якийсь порядно убраний чоловік, котрий ніс під пахою якийсь клунок, а в руках мав довгі вилки. П. К. велів его зараз арештувати. На інспекциї поліциї признав ся той чоловік до крадежі і подав що називає ся Подоричний. Він сказав, що не боїть ся нічо, бо він епілептик, лікарі признали его за чоловіка несповна розуму і єму вільно красти. В кишени у него знайдено 3 витрихи. Як показало ся, він за помочию вилок викрадав вже від кількох днів дріб висячий над дверми всіляких склепів.

† **Померли:** Володимир з Олексова Гневош, властитель більшої посілости в Золотім Потоці, б. посол до ради державної, уроджений в р. 1841 помер вчера у Відни по доконаній перед кількома днями операциї відоймленя єму ноги.

— **Мессиньскі скарби.** На кораблю „Дандольо" зроблено склад всіх тих дорогоцінних предметів і грошей, які викопано з під розвалин Мессини, а котрих властителї або не могли відобрати або й ніколи не відберуть, бо перенесли ся на той сьвіт, де така марнота не має ніякої вартости і значіня. Так отже став ся корабель „Дандольо" складом величезних скарбів, що тепер творять нужденні останки того щастя, яке представляють всілякі прикраси, ювелї та золото тих людий, котрих навіть по имени ніхто не знає. Всї тоті дорогоцінности, позавивані у всілякі шмати, подерті простирала та сполоканий дощем папір, спочивають безпечно поскладані на дні корабля, а приступу до них стережуть два жандарми. Всї зложені тут побіч себе малі пакуночки представляють вартість яких пять до шість мілїонів, але властителів їх майже зовсім не можна відшукати. Та й як знайти властителів, коли навіть не можна означити докладно місця, де тоті предмети знайдено. Коли свого часу підчас землетрясеня в Сан Франціско всї приватні гроші і дорогоцінности знаходили ся зложені в банках, то тут в Мессині, переховувано всї гроші в приватних домах, бо на Сицилиї люди дуже не довіряють банкам. Длятого майже ціле майно заваленого міста, котре обчисляють на звиш 20 мілїонів знаходить ся все ще під розвалинами.

Між тими скарбами, які вже знаходять ся на складі в „Дандольо" єсть більше як мілїон готовими грішми. Та й дивна річ, між тими грішми єсть дуже богато старих монет з 16 століття, рідкі дублони (подвійні дукати) і золоті гульдени, що спочивали в скарбонках яких 500 літ та походять ще з часів турецких воєн, коли то судна „христіяньскої ліги" заплинали до пристанї в Мессині. Крім того єсть тут ціла купа золотих монет з цілого сьвіта; они представляють вартість 50.000 К і хтось мабуть призбирав їх з всіляких розбитих кораблів. Число уставлених тут грошевих скринь виносить 15; на всїх видко сліди, що до них добували ся злодії, але не могли їх розбити.

Дальше знаходять ся тут великі скарби, що служили до особистого ужитку. Тут суть цілі купи перстенів, ланцушків, брельоків і брош, що для їх властителів мали далеко більшу вартість, як само то золото і дорогі камені, з яких они зроблені. Нині оцінюють їх лиш після ваги. В многих золотих медальонах знаходять ся фотоґрафії хорошеньких, усьміхнених дітий, в инших знов знаходить ся волосєчко. В однім медальонику єсть сплетена кіска з двоякого волося, мабуть двоїх молодят на знак, що они на віки сполучили ся з собою. На одній брошці видко вириту на відворотній стороні напись „Моїй Кончеттіні 12 грудня 1908". То був весільний дарунок. Молода пара згинула. Они обоє обняли ся і так згинули сполучені на віки та й так, як їх відкопано, вложено їх до спільної домовини та похоронено.

Але знаходять ся тут також і більші дорогоцінні предмети. Так знаходить ся тут цілий сервіс на 36 осіб, тарелї суть з масивного золота. На другім срібнім сервісї суть ще останки з вечері, яку споживав властитель того сервіса вечером перед катастрофою. То була неділя і у властителя того сервісу були видко гості, котрі по веселій забаві розійшли ся домів, не перечуваючи, що за ними вже смерть

— Що ви мали, пане Гавстон, з моїм татом? Він поводить ся так лиш супротив людий, яких не може стрітити, а то, після всего того, що я памятаю, не може ніяк вас дотикати.

Лице Черльса Гавстона споважніло.

— Справді можлива річ міс Десмонд, що я не тішу ся вже такою прихильностию вашого вітця як давнійше. Але надію ся певно, що тут розходить ся лиш о хвилеве непорозуміне і був би дуже щасливий, коли би ви схотіли трохи причинити ся до того, аби его усунути.

— Дуже радо. Але що після вашої гадки мала би я зробити?

— Ви могли би мр. Десмонда намовити, аби він відказав ся від Гіллібілїв і приступив до тютюневої унії.

Міс Гетті, що певно ожидала цілком що иншого, зробила великі очи.

— Чи ви жартуєте, мр. Гавстон? Я не знаю нічого ні про тютюневу унію ні про Гіллібілїв, до котрих мій тато має належати.

— Ах, то дурна історія. Не знаю добре, як маю вам то пояснити. Про великий трест, котрий хоче цілу американьску торговлю тютюном взяти в свої руки, ви мусїли вже дещо чути?

— Я, правду кажучи, ніколи не займала ся тими чудними річами. То чей не для молодих дівчат.

— А все таки, коли ті молоді дівчата суть дочками плянтаторів тютюну, міс Десмонд. Трест розтягнув вже нині свої кіґті на всі держави Унії, що доставляють тютюн. Аби фермерів зловити, трест подібно як аґенти італїяньскої тютюневої управи, котрі від давна суть нашими головними відбирателями, завів перед двома чи трема літами практику, аби від плянтаторів закуповувати товар вже перед збіркою. То для многих з нас мало щось дуже приманчивого, бо они гадають, що охоронять ся перед діймаючими стратами, коли би збірка, як то часто лучає ся, не відповіла надіям плянтатора. Але що в дійстности всьо то виходить на обманьство, бо плянтатори в добрих роках о много більше тратять на тім, як в злих зискають приклонники тресту, котрим в Кентуки дали назву „Гіллібілїв", не хотять мимо пороблених в послідних лїтах досьвідів того признати. А коли ми всі прочі, що хочемо охоронити нашу землю і свободу і становимо велику більшість, ввязали ся перед пятнайцятьма місяцями в союз плянтаторів против тресту і італїяньских аґентів, то Гіллібілї станули по стороні наших противників і стоять при тім, щоби навязуванєм безпосередних зносин з трестом наші добрі наміри знищити. Ціле Кентуки і пів Тенессі вже нині поділені на два ворожі табори, і а моє мниме нещасте хоче, що мр. Десмонд і я не належимо до одного табору.

Гетті прислухувала ся вправді дуже уважно его словам, але тепер дуже енерґічно потрясла головою.

— То може всьо так бути, як ви кажете, але коли мій тато належить до Гіллібілїв, то Гіллібілї в моїх очах в праві, а ваша тютюнева унія ні. А до того подивив ся би мій тато на мене, колиб я важила ся давати єму ради! О, такої дурниці не зроблю.

З якимсь заклопотанєм, що дивно приставало до его лиця, дивив ся Черльс Гавстон перед себе.

— А я все таки мав цілу надію на вас, міс Десмонд! Я так тішив ся, побачивши вас перед тим в Руссельвіль. Не можу вам сказати, як я тішив ся! Тепер погадав я собі, може все ще бути добре. Я знаю, як ваш отець любить вас і надіяв ся, що задля вас відступить від свого упору.

— Від упору, мр. Гавстон?

— Простіть, що я его твердість так називаю, але она справді не заслугує на иншу назву, бо я маю сьвяте пересьвідчене, що мр. Десмонд в своїм серци стоїть далеко більше по нашій стороні, як по стороні тресту. Минувшого року в наслідок того, що продав свій тютюн перед жнивами трестови, потерпів він шкоду на кілька тисячів долярів, а серед инших обставин був би він надто добрим купцем, аби ще раз виставити себе на таку небезпечність. Але він має пересьвідчене, що союз плянтаторів хоче его самого примусити до приступленя і того для его зелізної кентукскої голови досить, аби спротивити ся тому приступленю хоч би й против свого переконаня. Але ви, міс Гетті, що маєте як ніхто инший приступ до его серця, могли би мати на него дуже добродійний вплив, коли би лиш хотїли.

— Але не в его господарских справах мр. Гавстон! Навіть хочби я то могла, то стереглась би то зробити. І впрочім ціла річ не така дуже важна. Ви продаєте свій тютюн кому хочете, а мій тато продає також кому хоче. Отже справа для обох сторін однака.

— Ох, на жаль, так не єсть. Ви знаєте, з яким огірченєм ведуть ся у нас такі господарскі борби — а до того в старім Кентуки. Невічливість, з якою приймив мене саме мр. Десмонд, мусить для вас бути найліпшим доказом гніву его на мене. Зрозумієте, що я не можу виставляти себе другий раз на подібне приняте. А мені — мені так дуже жаль подумати, що для мене на все будуть заперті двері в Новій Фелісияні.

(Дальше буде)

іде. В скарбници на „Дандольо“ повно також диямантів і перел. Можна там побачити брилянти рідкої краси і шість шнурків чудесних, великих як рідко, перел. Величезну вартість представляють знайдені банкноти. В кількох портфелях знайшло ся 40- до 60.000 лірів (корон) і документи доказуючі, до кого ті гроші належать. В однім портфелю знайшла ся запечатана куверта з написию: „В середині знаходить ся моє завіщанє написане дня 23 грудня“. — В одні шафці на гроші, відкопаній під развалинами якогось монастиря, знайдено італїяньські цінні папери представляючі вартість пів міліона. Крім того знайшло ся тут богато тайних сховків набитих всїлякими італїяньскими і заграничними паперами цінними, депозитовими книжочками, приватними листами і т. п. Здогадують ся, що то був склад всїляких дорогоцінностий, паперів і документів, котрі деякі особи передавали до монастиря на сховок. Виходить то з того, що між иншими знайдено фотоґрафії і любовні листи та дорогоцінности знаної в місті красавиці, впрочім честної і порядної особи, які она разом з поетичною присьвятою одержала від якогось почитателя, котрий навіть і підписав ся під стишками.

Замітна ще й слїдуюча подія: Властитель камениці в Мессині, Боссі, пішов був по 43 днях на развалини свого дому шукати за грішми, які там мав сховані. Як же здивував ся, коли зачув, що під развалинами скомлить єго пес! Показало ся, що пес під ліжком знайшов собі там під развалинами леговище і пережив там довгий час. Чим він за той час живив ся, годі знати. Пес пізнав зараз свого пана і можна легко зрозуміти, як они оба втішили ся.

— **Траґічною смертию** помер вчера у Львові іменований лише що тамтого тиждня практикантом концептовим у Виділї краєвім Володислав Кухарский, молодець літ 23, син радника Виділу краєв. і віцепрезеса товариства польских дневникарів п. Кароля Кухарского. Покійник голив ся перед кількома днями і зранив ся бритвою легко в губу, внаслїдок чого прийшло зараженє крови. Мимо безпроволочної помочи найзнаменитших лікарів у Львові і мимо операції зараженє крови не дало ся вже спинити і нещасливий помер вчера по тяжких муках около 5 год. вечером.

— **Дрібні вісти.** Стрийскі Русини заходять ся около заснованя приватної 4-клясової рускої школи народної в Стрию. Школа ся має бути відкрита у вересни сего року. — Купець В. Бернфельд згубив перед кількома днями 4 книжочки каси ощадности кожду на 2000 кор; Давид Клярман з Дрогобича згубив вчера портмонетку з 230 кор., а п. Мария Лодзиньска з Добромиля згубила соболевий зарукавок вартости 100 кор. — Росийский консуль Пустошкін виїхав — як доносить „Галичанин“ до Петербурга, „до своєї тещі“, і вже більше не верне до Львова. Так отже потверджує ся чутка, що Пустошкіна, котрий був вмішаний в шпігуньску аферу Мончаловского, котрий вже пятий місяць сидить в слїдчій вязници, відкликано зі Львова на жаданє австрийского правительства. Пустошкін свого часу заперечував ту чутку в „Dzien. Polsk.“, а тепер тота ґазета пише: Очевидно то запереченє не ішло в парі — з правдою. — В січни засуджено в Росиї на кару смерти 100 осіб, з того в самім Катеринославі 35 і вироки виконано.

Телеґрами.

Відень 18 лютого. Є. Вел. Цїсар приймив нині на авдиенцийі Є. Ексц. п. Намістника Бобржиньского.

Сараєво 18 лютого. Після донесеня урядів митових бойкот австрийских товарів зовсім закінчив ся.

Петербург 18 лютого. „Нов. Время“ доносить, що старший прокуратор синода Ізвольский подав ся до димісиї. Єго наслїдником має стати дотеперішний помічник прокуратора Рогович.

Сан Хуан (Juan) 18 лютого. На цілім острові Порторіко дало ся вчера почути сильне землетрясенє, котре тревало 20 мінут. Серед жителів острова настав переполох.

Константинополь 18 лютого. Після депеші з Гаифи (Палестина) двигарі викинули привезені там австрийскі товари до моря і серед обидних окликів против Австро-Угорщини кидали камінєм на австро-угорску аґентию консулярну. Австрийска амбасада зажадала укараня виновників і заплаченя відшкодованя за знищені товари.

Константинополь 18 лютого. Вел. везир видав вчера строгий приказ в цїли охорони виладовуваня почтових пересилок в Байруті, Яффі і инших місцевостях. На случай потреби має бути ужита сила.

Петербург 18 лютого. Вел. князь Володимир помер вчера по дводневній недузї. Померший нездужав внаслїдок ослабленя серця.

Париж 18 лютого. Після наспівших тут депеш гураґан, який лютив ся через три дні, знищив зовсім остров Нову Каледонію.

Берлин 18 лютого. Вчера було знов два замахи на женщини; дві Берлинки зранено легко ножем.

Білград 18 лютого. Тутешний австро-угорский посол ґр. Форґач наміряє небавком в справах приватних виїхати на 8 днів на урльоп і переведе день або два у Відни.

Смирна 18 лютого. Тут і в околиці дало ся почути сильне землетрясенє.

Курс львівский.

Дня 17-го лютого 1909.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	565 —	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	380 —	400·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	551·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109 50	110·20
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100 —	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	93 30	94·—
Листи застав. Тов. кред. 4%	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92 50	93 20
III. Облїґи за 100 зр		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%	99·70	100 40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94 30	94 70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	99·—	107·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	52·—	56·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	31·10	33·10
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский)	66·—	70 —
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский)	21·30	23·30
Joszif 4 кор. (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·38
Рубель папоровий	2·51	2·52
100 марок німецких	117·10	117·30
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*) Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5 50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20,** 12·03 **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40 **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, 2·23, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, 2·23, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·44

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·06 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).